

nævnelser til Sergent, ere de jo fast ansatte og som oftest stærkt forlovede, saa det er meget rimeligt, at de gerne ville gifte sig, men det er naturligt, at vedkommende Afdelingschef, som de henvende sig til, søger at sikre dem saa godt som muligt. Jeg kan derfor ikke se, at der ligger noget inhumant i, at han siger til en Mand, der ikke kan sætte Bo, men vil gifte sig, og der kan være mange Omstændigheder, som tale for, at han burde have Lov til det: Ja, min Ven, naar De vil gifte Dem, maa De tage en Livsforsikring paa f. Eks. 1,000 Kr., og hvad Indbetalingen af Præmien angaar, sker der jo ikke andet for vedkommende, end hvad der sker for Officererne. Jeg er nu færdig med den Musik, men da jeg var tjenestegørende, afdrog man i min Lønning Præmien, som skulde ydes for Livsforsikringen. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han mente, at disse Bestemmelser krænkede Selvstændighedsfølelsen, og han vilde have, at disse Folk skulde være saa fri og selvstændige i deres Raaderum som muligt. Jeg er enig med det ærede Medlem paa mange Punkter, men han bør ikke glemme, at der er adskillige Forhold, hvor der kan behøves at være lidt Forsyn for Folk i den Alder. — Saa blev der anket over, at Regimentschefen forlangte Sædelighedsattest. Hvorvidt det er Tilfældet, ved jeg ikke, men jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg har kendt det Tilfælde, at selve Underofficersforeningen i vedkommende Garnison har henvendt sig til Regimentschefen for at bede ham om at forhindre et Giftermaal, fordi den, som vedkommende Mand havde valgt sig, ikke var af den Kaliber, at just Underofficerskorpsets Damer satte Pris paa at faa hende optagen i deres Midte. Det er let nok at tale om saadanne Forhold, men det er vanskeligt at vide, hvorledes det egentlig forholder sig. Jeg nævner dette som et Eksempel, uden at jeg skal komme ind paa at nævne Navne eller Personer; det er af den Slags Ting, der kan tænkes. Det ærede Medlem kunde maaske forlange, at Regimentschefen gik en anden Vej end at forlange Sædelighedsattest for vedkommendes Kæreste, som det maaske kunde falde vedkommende særlig svært at skaffe. Han kunde have forhørt sig underhaanden hos Politimesteren, eller hvor han ellers kunde faa noget at vide, og lade det bero derved. Hvorledes det forholder sig, ved jeg nu ikke, og det kan ogsaa være mig det samme, men jeg har her villet benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at naar det fremførtes af den ærede Ord-

fører, kunde det se ud som et ganske overordentligt Overgreb, men det kunde dog paa den anden Side være en for de øvrige Korpsmedlemmers Vedkommende ret betryggende Foranstaltning, der blev truffen til Gavn for det hele. Med Hensyn til den ærede Ordførers Bemærkning, om Officererne ogsaa skulde præstere disse Attester, skal jeg sige, at jeg betragter det som en Fejl af den ærede Ordfører at anvende den Form, han brugte; thi derved søger han at sætte Officerer og Underofficerer i den skarpest mulige Mod-sætning til hinanden. Det er ikke Vejen til at udjævne den Kløft, der kan være til Stede, og som man arbejder paa at faa afskaffet. Jeg vil gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem spurgte, om Officererne ogsaa skulde have Giftermaals-tilladelse, skal jeg sige, at de ikke alene skulle have Tilladelse til at gifte sig, men ogsaa præstere Bevis for, at de have en vis Indtægt foruden deres Gage som Løjtnant. Først naar man er bleven Kap-tajn og altsaa er en temmelig gammel Ka-valer, har man Lov til at gifte sig uden at stille Sikkerhed for sine Indtægter, men under alle Omstændigheder skal man søge allerhøjeste Tilladelse, som det hedder, og meddele, hvem man gifter sig med, saa at vedkommende Bataillonschef, som skal anbefale Ansøgningen i første Instans, og efter hvis Anbefaling de andre rette sig, kan se, om den Dame, som den paagældende Premierløjtnant vil gifte sig med, har et saadant Rygte, at han kan forvente, at der ikke fremkommer slemme Modsæt-ningsforhold inden for Korpskammeraterne, en Ting; en Korpschef ogsaa skal vaage over. Det forekommer mig ikke, at det er Ting, der ere saa slemme, at der er Grund til at gøre Ophævelser derover. Jeg er nærmest forbavset over, at man beklager sig over Forhold, der kun kan have til Hensigt at styrke Sædeligheden. Disse Kauteler, som her ere tagne, kan man be-tragte, som man vil, men det er vist og sandt, at de kun have til Hensigt at tage visse Hensyn paa dette Omraade, og det tror jeg ikke, man skal klage over. For Resten skal jeg lade dette ligge og slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelse om, at vi meget hurtig maa komme gennem dette Arbejde her og gennem de andre Lové. Jeg tør forudsætte, at ligesom der ikke har været nogen principiel Forskel mellem Flertallet og os andre paa dette Omraade, vil der heller ikke være det for de øvrige Lønningsforslags Vedkommende, som ville fremkomme, og som man efter